

ВЕСЕЛИН АНДРЕЕВ
БАЛАДА ЗА КОМУНИСТА

chitanka.info

Лято 1946 г.
в памет на моя другар партизанин Стефан
Минев — Антон

Колко дена го били —
ни дума, ни вопъл, ни стон,
но устата сгрешила,
сама промълвила — Антон...

Своего име им казал,
но седмица после мълчал,
а пък тялото — в язви,
и язвите гнойни текът...

— Где са твоите другари? —
той виждал отряда любим
и очите притварял
и тръпнел, но бил несклоним.

Побеснял и разгърден,
край него прострелвал агент —
той отвърнал му твърдо:
— Убиецо, стреляй във мен!

Те в раните люти
посипали сол като жар —
скърцал с зъби нечуто
и как ли без вик издържал?...

И в злоба безсилна
пак били го диви и зли
в страшни мъки се свивал,

но дума не им промълвил...

После бавно притихнал-
смутени, учудени в страх,
те го гледали тихо —
безмълвен, но горд, величав.

— Не човек, а желязо —
просъскал агентът фашист.
Тихо мъртвия казал:
— Не, комунист!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.